

La verema

(ALDC, V, 959. La verema)

L'enunciat designa el concepte 'collita dels raïms' i també 'temps en què es fa aquesta collita'. La major part de significants deriven del llat. VĪNĎĚMĪA (compost de VĪNUM i DĚMĚRE 'llevar, treure, pellucar') que va donar el cat. ant. *venema* (var. *venemar*), mantingut a una part del cat. central, i que ha sofert aquestes modificacions:

1) dissimilació *n...m* → *l...m*: *velema* (var. *temporada de velemar* 175 o, simplement, *temporada* 173);
 2) dissimilació *n...m* → *r...m*: *verema* (der. *veremada* 145, 160, 161; *veremar*), que, mantenint l'accent, pot perdre la vocal inicial (*vrema*; der. *vremada* 186, 189, *vremar*, sovint substantivat; var. *temps de vremar* 59, 118, 128) o, a partir de l'infinitiu, *veremar*, perdre la intertònica i donar *vermar* (var. *temps de vermar* 49, 67, 73), i d'aquí, *vermada* 133, 140, 141 i el postverbal *verma*. *Veimar* es deu haver format a partir de *vermar*, a través de **vesmar* (per dissimilació en formes flexives com *vermarem*, com va passar en *aibre* < **asbre* < *arbre*); var. sintagmàtica

temps de veimar 36. *Vendimia* (var. *vendèmia* 86, d'afinitat arag.; *vendimiar* 157, 172 ← cast.) és pres del cast. *vendimia*.

Altres mots es refereixen al fet de collir o tallar aquest fruit: *collir raïms* 53, 59-61, 67, 104, 114, 155, 158, 179, 180 (var. *collir els riïms* 48, amb assimilació de la [ə] a la tònica); *collita* 39, 56, 59, 156, 162, *collida* 132, sense complement; *tallar raïms* 61 (o, simplement, *tallar* 184).

Renda 180 (< llat. vg. **RENDĪTA*) entès com l'ingrés agrícola més important de l'any.

Geolingüísticament, *verema* no té una extensió notable, i *vrema* la té superior a *verma*, mentre que les evolucions més particulars, *veimar* i *velema*, se centren respectivament en la costa empordanesa i en l'àrea alacantina.

Són mots normatius *verema*, *veremada* i *veremar* (verb), des del *DOrt*, 1917.

